

Předkládaná práce na modelovém příkladu zaniklé obce Nová Ves u Klikova (1792–1953) mapuje specifický soubor tradičních subsistenčních praktik. V 18. století dochází obecně ve střední Evropě k výrazným změnám ve způsobu exploatace lesa. Zvýšená poptávka po palivovém a stavebním dříví vede k „racionalizaci“ lesního hospodářství. Jako další energetický zdroj pro nově se rozvíjející průmysl je v této době objevena rašelina. Nová Ves u Klikova byla příkladem tak zvané novověké rašeliništní sídlištní kolonizace. Chalupnické usedlosti byly založeny na chudé rašeliništní půdě, která nemohla obyvatelům poskytnout dostatečnou obživu. Proto se zde v druhé polovině 19. století vyvinulo významné centrum domácí výroby slaměných ošatek a košíků z borovicových loubků. Zatímco touto pletařskou tradicí regionu se národopisná literatura již v minulosti zabývala, téma těžby a zpracování rašeliny ve vztahu k lidové kultuře je stále nezpracované. Proto práce klade důraz především na „kulturní dějiny rašeliny“.